

begyndte at markedsføre bærbare batterier og akkumulatorer på det danske marked.

Indsamlingen af de udtjente batterier og akkumulatorer fra husstanden indtil de kommunale og fælleskommunale indsamlingssteder som f.eks. genbrugspladser forestås af kommunerne. Således opretholdes eksisterende ordninger. En vurdering af, hvorledes direktivets målsætninger nås ligeså effektivt ved denne indsamlingsmodel, som hvis der var indført distributørindsamling, vil blive offentliggjort på Miljøstyrelsens hjemmeside i forbindelse med udstedelse af bekendtgørelsen.

I bekendtgørelsesform vil kommunerne i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 45 blive forpligtet til at etablere ordninger, hvorefter de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer indsamles i slutbrugernes nærhed, i forbindelse med indsamling af dagrenovation eller storskrald eller ved opstilling af batterikuber etc. Indsamling på de lokale biblioteker eller skoler vil ikke alene kunne opfylde nærhedskriteriet.

Efter kommunernes indsamling af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, er det producenterne og importørernes ansvar for egen regning at indsamle de udtjente batterier og akkumulatorer fra de kommunale og fælleskommunale indsamlingssteder og særskilt håndtere dem.

Det bemærkes, at der således er en forskel på definitionen af tilbagetagningspligten for producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer og for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr. For producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer vil tilbagetagningspligten betyde en finansiering af indsamlingen foretaget af kommunerne ude fra husstandene, mens den for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr betyder en pligt til at finansiere tilbagetagning fra kommunernes indsamlingssteder. Forskellen beror på en fortolkning af de to direktiver. Ifølge direktivet om udtjente batterier og akkumulatorer skal producenter og importører finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling, behandling og genvinding af bærbare batterier og akkumulatorer. Indsamlingen skal ske i slutbrugernes nærhed og udgangspunktet er distributørleddet, med mindre der er eksisterende modeller, der når direktivets miljømålsætninger ligeså effektivt. Samtidig må slutbrugere ikke bliver pålagt betaling i forbindelse med, at de skiller sig af med de udtjente batterier og akkumulatorer. I den danske implementering vælges den kommunale indsamling som eksisterende model i stedet for distributørindsamling, hvorfor producenterne og importørerne skal betale fra dette led i indsamlingsskæden. I direktivet om affald af

elektrisk og elektronisk udstyr er det anført, at producenter og importører skal finansiere indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse af WEEE afleveret til indsamlingssteder. Indsamlingssteder skal være let tilgængelige for de sidste indehavere af WEEE. Således er der altså forskel på, hvorledes nærhedskravet vedrørende indsamling er beskrevet i de to direktiver, hvorfor producenterne og importørernes ansvar for finansiering ligeledes har forskellige udgangspunkter.

Ifølge direktivets artikel 12 er der minimumsbehandlingskrav til affaldsbehandlingen af de udtjente batterier og akkumulatorer, som producenterne og importørerne skal overholde. Minimumskravene indføres i bekendtgørelsesform med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44.

Den kommunale indsamling af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer skal finansieres af producenterne og importørerne. Det er vurderet, at producenterne og importørernes betaling kan rejse spørgsmål i forhold til grundlovens § 43. Kriterierne for betalingen og betalingsstaksten fastsættes i lyset heraf i loven. Således tages der ikke direkte stilling til, hvorvidt der er tale om en afgift eller et gebyr, der kunne fastsættes efter lovens § 53. I stk. 2 fastsættes derfor det beløb, som producenter og importører skal betale for den kommunale indsamling. Producenter og importører betaler udgiften til staten, hvorefter staten kompenserer kommunerne for deres udgifter til indsamling over bloktilskuddet. Satsen er beregnet ud fra et skøn af, hvor mange batterier og akkumulatorer der markedsføres, og hvor meget disse vejer, samt et skøn over udgiften til kommunernes indsamling.

Det er ud fra kendte tal estimeret, at der vil være en import af bærbare batterier og akkumulatorer, både løse og i elektronikprodukter, på ca. 3.700 tons årligt. Ca. halvdelen af disse forventes at blive indsamlet via den kommunale indsamling. Udgiften til de kommunale indsamlinger forventes at ligge på 5-13 mio. kr. årligt baseret på erfaringer fra de kommuner, der i dag indsamler batterier og akkumulatorer. Der fastsættes en samlet pris for indsamlingen på 10 mio. kr. svarende til 5,40 kr. pr. kg indsamlede batterier og akkumulatorer. Beløbet fastsættes lidt højere end den gennemsnitlige pris for eksisterende kommunale indsamlinger, da Miljøstyrelsen i høringsperioden er blevet gjort opmærksom på, at omkostningerne kan forventes at blive højere end gennemsnittet set i lyset af, at kommunerne skal forhandle aftaler med transportører og indsamlere indenfor en kort tidsfrist og eventuelt midt i en udbudsperiode, og da de initiale administrative byrder for de kommuner, der ikke på nuværende tidspunkt har et tilstrækkeligt indsamlingssystem, vil